

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשֶׁת מִטּוֹת-מִסְעִי כ"ד תמוז, ה'תשפ"ה

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / רֵאשׁוֹן עִם רִשִׁי

בְּשָׁבוּעַ זֶה לּוֹמְדִים שְׁתֵּי פְּרָשׁוֹת מְצֻרָפוֹת, לְכֵן הַחֲמִשׁ אֲרוּךְ יוֹתֵר מֵהַרְגִּיל.

לוֹמְדִים הַלְכוֹת בְּנוֹגֵעַ לְנִדְרִים (הַבְּטָחוֹת). ה' אוֹמֵר לַמֶּשֶׁה לְהַלְחֵם עִם מִדְּיָן לִפְנֵי שֶׁהוּא מִסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם וּמִשֶּׁה עוֹשֶׂה זֹאת מִיָּד.

נִדְרִים: ה' אָמַר לַמֶּשֶׁה לְלַמֵּד אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַנִּדְרִים - הַבְּטָחוֹת שְׁאֵדָם מִבְּטִיחַ עַל כָּל מִינֵי דְבָרִים וּשְׁבוּעוֹת - הַבְּטָחוֹת שְׁאֵדָם מִבְּטִיחַ בְּנוֹגֵעַ לַעֲצָמוֹ.

הִנֵּה כַּמָּה דְּגָמָאוֹת לְדְבָרִים שֶׁהַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ:

- אִם אָדָם מַעַל גִּיל בֶּר מְצוּה נוֹדֵר נֶדֶר אוֹ נִשְׁבַּע שְׁבוּעָה הוּא חַיֵּב לְקַיֵּם אוֹתוֹ.
- לַפְּעָמִים אָבָא יָכוֹל לְהַפְּרֹת אֶת הַנִּדְרִים שֶׁל הַבֵּת שְׁלוֹ.
- לַפְּעָמִים בַּעַל יָכוֹל לְהַפְּרֹת אֶת נִדְרֵי אִשְׁתּוֹ.

הַמְלַחְמָה בְּמִדְּיָן: ה' אָמַר לַמֶּשֶׁה נָקֵם אֶת נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְּיָן, וְאַז תִּסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם.

לְמִירוֹת שְׁמִשָּׁה יָדַע שֶׁהוּא יִסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם זְמַן לֹא רַב אַחֲרֵי הַמְלַחְמָה, הוּא לֹא חָכָה! הוּא עָשָׂה מִיָּד אֶת מַה שֶּׁה' בִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ. מִשָּׁה בִקֵּשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִתְאַרְגֵּן לַמְלַחְמָה, וּלְהַלְחֵם בְּמִדְּיָנִים שֶׁעָשׂוּ מַעֲשִׂים רָעִים נֶגְדָם.

(הַתּוֹרָה מְשַׁתְּמֶשֶׁת בְּמִלָּה "הַחֲלָצוֹ" כְּדִי לְתַאֵר אֶת הַפְּנִיָּה שֶׁל מִשָּׁה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִתְכַּוֵּן לַמְלַחְמָה. יִשְׁנֹו מֵאִמֶּר מֵאֵד מִפְּרָסֶם שֶׁל הַרְבֵּי הָרֶשׁ"ב עַל הַפְּסוּק הַזֶּה - "הַחֲלָצוֹ" הַמְלִמֵּד עַל מִדְּיָן בְּרוּחָנִיּוֹת שֶׁעֲנִינָה שְׁנֵאת חֲנָם וְכִיצַד אֶפְשָׁר לְהִתְגַּבֵּר עָלֶיהָ).

מִשָּׁה בִקֵּשׁ שִׁיבְחָרוּ אֵלָיו גְּבָרִים מְכַל שִׁבְט, אֶפְלוּ מִשְׁבֵּט לְוִי הַמוֹכְנִים לַמְלַחְמָה. לְמִירוֹת שְׁבָנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא רָצוּ לְהַלְחֵם מִיָּד, בְּגִלָּל שֶׁהֵם לֹא רָצוּ שְׁמִשָּׁה יִסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם, הֵם עָשׂוּ זֹאת.

אַחֲרֵי הַמְלַחְמָה הַקּוֹדֶמֶת (עִם סִיחֹון וְעוּג) בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקְחוּ הַרְבֵּה כֶּסֶף וְזָהָב. הַדְּבָר הַחֲלִישׁ בְּמַעַט אֶת הַיָּצָר הַטּוֹב שֶׁלֵּהֶם וְגָרַם לָכֵן שִׁיבְחוּ לַפּוֹל בְּמַעַלְלֵיו שֶׁל בַּלְעָם וְהַעֲבִירָה שֶׁל נְשׁוֹאִין עִם בָּנוֹת מִדְּיָן. לְכֵן הַפְּעַם מִשָּׁה אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא לְשִׁמּוֹר לַעֲצָמָם שׁוּם דְּבָר מִהֶרְכּוֹשׁ שֶׁל מִדְּיָן, כְּדִי שֶׁכִּזָּה דְּבָר לֹא יִקְרָה

שוב. משה שלח את פנחס בבגדי הכהן הגדול כדי לתת לבני ישראל תוספת זכויות לעזור לבני ישראל לנצח.

בני ישראל תקפו את מדן והרגו את הגברים. בלעם, שהגיע כדי לבקש את שכרו ממדן על העצה שיעץ להם כיצד להחטיא את בני ישראל, עשה מעשה כשוף וגרם לכך שחמשת מלכי מדן יתעופפו באויר.

פנחס השתמש בציצ של הכהן והמלכים נפלו ונהרגו גם הם. למרות שבלעם ניסה לשכנע את בני ישראל שהם צריכים להפסיק להלחם היות ובעתיד הם בטח יעברו שוב עברות עם נשים ממדן, בני ישראל הרגו גם אותו.

בני ישראל שבו את הנשים והילדים ולקחו את החיות, הבהמות והכסף של מדן חזרה אתם למשה. הם לא לקחו שום דבר מזה לעצמם.

תהלים / יום כ"ד לחדש פרקים קי"ג – קי"ח

פרקי התהלים אותם אמרים היום, הם הפרקים אותם אמרים בתפלת הלל!

אחד הפסוקים הוא **"רם על כל גוים ה' – ה' מרומם יותר מכל העמים.**

חסידות מסבירה שהפסוק גם מספר למה אמרים הגוים – הם אמרים שה' הוא מרומם מאד ואין לו שום קשר עם העולם אחרי שברא אותו.

במובן שאנו היהודים יודעים שה' לא רק ברא את העולם, אלא בורא מחדש את העולם מדי שנה ודואג לכל פרט ופרט קטן בעולם (אפלו עלה שנידף ברוח) בהשגחה פרטית!

תנ"א / אגרת התשובה פרק ח' (כ"ד תמוז שנה פשוטה)

למדנו קודם אודות תשובה תתאה, הדרך הנמוכה של תשובה. ברגע שה' "פזר את העננים" אנו מוכנים לדרך הגבוהה יותר של תשובה – תשובה עילאה.

מהי תשובה עילאה? הנשמה מחברת לה' במקום גבוה יותר באפן הזה של התשובה. למדנו קודם שהנשמה שלנו מגיעה ממקור חיות מאד חזק מה', כמו אדם שנושף מתוכו. אבל ישנו דבר שהוא אפלו קרוב יותר מאשר נשיפה. המשל הוא על האויר שהאדם עומד לנשוף עוד שניה החוצה, אבל לפני שנשף אותו. האויר הזה הוא חלק מהאדם, לא משהו נפרד. בעוצמה כזו קרוב האדם לה' באשר הוא חוזר בתשובה עילאה. בגלל שהיהודי היה נפרד מה' קודם, כעת הוא מרגיש תוספת של חיות בתוכו כדי ללמד תורה ולקיים מצוות.

האם קרה לכם שאבדתם פעם משחק שמאד אהבתם? בודאי הייתם עצובים על כך. אבל מה קורה כאשר אתם מוצאים שוב את המשחק? אתם כל כך נרגשים ואוהבים את המשחק אפלו יותר מאשר קודם. אתם מטפלים בו טוב יותר ומשחקים אותו יותר ממה ששיחקתם קודם.

זוהי תוספת החיות שטמונה בתשובה עילאה, שהופכת את בעל התשובה לאדם כה מיוחד. במדה מסויימת בעל תשובה נעלה יותר מאשר צדיק.

הרבי היה נוהג לאכול את סעודות החג עם הרבנית נחמה דינה, רעייתו של הרבי הרי"צ בעודה בחיים. הגיס של הרבי, גם היה שם ועוד חסידים. באחד החגים, הרבי דבר בשיחותיו על כך שהיהודי לא צריך לעשות שני צעדים, קודם כל תשובה תתאה ואחר כך תשובה עילאה, אלא הוא יכול תכף ומיד להגיע לתשובה עילאה. הרש"ג שאל על כך את הרבי, והרבי ענה שזה משהו שמיוחד לזמננו. יש לנו היום כח מיוחד ללכת הישר לדרך השניה של התשובה. איננו צריכים לחשב עד כמה אנו עצובים על מה שקרה כתוצאה

היום יום / כ"ד תמוז

ישנו סוג של חסיד המכנה "פנימי", כאן בהיום יום, הרבי חולק אתנו ציטוט מהצמח צדק אודות התנהגותו של הפנימי.

פנימי לא מבקש ברכה כדי שהעבודה שלו תהיה קלה יותר. הוא לא מחפש קצורי דרך! הוא מוכן לעשות "עבודה" ומוכן לעבודה קשה.

ספר המצוות / מצוות עשה פ' פ"א.

היום לומדים שתי מצוות על שני סוגי בכורות. תינוק בכור ולהבדיל חמור בכור. שני הבכורות הללו שיכים לכהנים וזו מצוה לשלם לכהן ולפדות אותם.

מצוות עשה פ'- פדיון הבן- תמורת הבן הבכור שנולד משלמים לכהן חמשה סלעים.

מצוות עשה פ"א- פטר חמור- עבור החמור הזכר הבכור שנולד, נותנים לכהן במקומו שני בבשים או משלמים את תמורת החמור.

רמב"ם / הלכות בכורים פרקים ט', י', י"א

היום לומדים על מתנות נוספות שנתנות לכהנים:

פרק ט' - ישנם חלקים בכל בהמה שהם מתנות לכהנים. לומדים אלו חלקים צריכים לתת במתנות ומה קורה אם איננו בטוחים שהחלקים האלו נתנו.

פרק י' - נותנים לכהנים חלק מהצמר שנגזז מהכבשים בפעם הראשונה שגוזזים אותו. על ידי קיום המצוה הזו מודאים שללכהנים יהיה מספיק צמר כדי להכין ממנו בגדים.

פרק י"א - הרמבם מלמד על מצוות פדיון הבן, משלמים לכהנים כדי לפדות את הבן הבכור. מקימים את המצוה הזו אחרי שהבן כבר בן 30 יום. הרמב"ם מסביר מה נקרא בן בכור. למשל אם קודם נולדה במשפחה זו תינוקת, אין פדיון הבן במשפחה הזו.

דרכי החסידות / פרקי אבות

אחת המסגרות בפרק א' שלמדנו בשבת כוללת עצה מאד חשובה לאדם – "עשה לך רב".

הרבי אומר שהמשמעות היא שכל אדם צריך שיהיה לו משפיע. מדוע?

לכל יהודי יש יצר הרע, יצר הרע יכול להיות מאד ערמומי. לפעמים קשה להבחין האם המעשה הוא מהיצר הטוב או מהיצר הרע!

משפיע יכול לעזור לנו להבחין מהו הדבר הנכון לעשות ולוודא שאנו עושים את עבודת ה' שלנו בדרך הנכונה.

מי המשפיע/ה שלך?

גאולה ומשיח / תורה וצדקה מביאים את הגאולה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

במהלך שלושת השבועות, הרבי בקש מאתנו ללמד עוד תורה ולתת יותר צדקה. במיוחד בשבת, עלינו ללמד עוד יותר תורה ולתת יותר צדקה באופן המתר כמו מצות הכנסת אורחים או נתינת תוספת צדקה לפני שבת.

לומדים זאת מפסוק הכתוב בישיעה. קודם הנביא אומר לבני ישראל שהם אינם מתנהגים כפי הראוי, והדבר יגרם לחרבון.

הנביא מבטיח שבית המקדש יבנה שוב מחדש בזכות התורה והצדקה שלהם.

ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה

ציון במשפט תפדה – ירושלים תגאל בזכות משפט (הפוננה תורה)

ושביה בצדקה – והשבויים ישתחררו בזכות מצות הצדקה.

(ראה ישעיה א', כ"ז)